

TOVERITAR

No. 8

Tiistaina, Helmikuun 21 p.—Tuesday, February 21

1921.—Kahdestoista Vuosik.

The State Historical Society

TYÖLÄISNAISELLE

KANSAINVÄLISEN NAISTEN PÄIVÄN MAALISKUUN 8 PÄIVÄNÄ

Sinulle siskoni, työläisnainen,
tänään laulelot helkähtää:
sinua siskoni kiihtuvainen
kantelot kutsuen kiirehtää
juhlahan suureen, joukkosi luoksi
puolesta aatteen, voittoni vuoksi.

Maailman ympäri sörron yöstä
naiset toisiaan nostattaa:
toimehen, toverit, yhteistyöstä
elomme kauniimpi kukoistaa.
Yöstäkin varmasti päivä vie voiton,
yhdessä kestämmä, näemme koiton.

Sortaja yhteinen työläisillä
naista, miestäkin ahdistaa:
heikompaa elämä kaikkialla
tuskasin tuntehin painostaa.
Siksipä nouskaa, katsokaa päivää,
elonne ijäti eihän oo häivää.

Aurinko idästä ruskottavi,
sinne silmänne kääntäkää:
katsokaa, kuinka kaunistavi
se Idän kansojen elämää.
Venäjän nainen on nähnyt ruskon,
syömmeensä sulkenut ikuisen uskon

Työläinen voittanut Idän mailla,
nainen katkonut kahleensa:
elämänuskoa vain se vailla,
hyljäännyt ken oman aatteensa.
Käsikkäin kulkevat nainen ja miesi
yhteinen aatteen ja kodin liesi.

Siksipä katsahda kauemmaksi
kodin pienoisen akkunaa:
maailma käynyt on kummemmaksi
siskoni, rohkene tarkistaa.
Taivahan ranta jo leikkien palaa,
punahohde syömihin intoa valaa.

Sinäkö sulkisit silmiäsi
taivaan tulien välikkeessä:
sinäkö peittäisit tunteitasi
kostomme säilien läikkeessä:
pettäisit siskojes' toivojen sarjan,
hautaisit kallihin elosi maljan?

Sallisit sortajan nautiskella
toisten elämän hinnalla:
lastesi yhä vain kerjällä
pääomain mahtavain rinnalla;
antaisit luokkasi lyödyksi tulla,
oiskohan oikeuttakaan siihen sulla.

Konsanaan ei! Ei! Vannokaamme.
Huuto kauaksi kantakoon:
sydämin hartahin toivokaamme
työmme ett' voimia antakoon
siskoille karja silmiltä harha
ja nähdä elämän kukkiva tarha.

Sinulle, siskoni, kärsiväinen
kukkii kummuilla kukkaset:
sinulle, heräävä, vapaa nainen
kuuluvat elämän aarteet.
Unhoita entisyys, untesi kehto,
valloita elämä, aatteesi lehto.

Juhlasi suurena sunnuntaina
vanno valasi viimeinen:
sortajas' kaikki sä maahan paina,
tekosi onkin jo kiireinen.
Kamppailuun kutsuvat pääoman-
pylväät,
haastetta hylkää me emme,
te ylväät!

Idässä toverit uljahasti
tietä meillekin näyttelee.
Kun pääoman valta mahtavasti
yhä vain säiläänsä käyttelee—
siksipä, sisaret, taistohon, työhön,
sortajain vuoro on väistyt yöhön.

Maailman äärihin kaikuhohon
kutsu taistohon, toimintaan:
rinnoista miljoonain raikukohon
voitosta voittohon kulkemaan.
Kauaksi kantaos töittemme tenho
ulapoille kiitäös aattemme venho.

Sinulle, siskoni, työläisnainen,
tänään laulelot helkähtää:
sinua, siskoni, kiihtuvainen
tuhannet kutsut jo kiirehtää
taistohon jaloon, joukkosi luoksi,
puolesta aatteen, voittoni vuoksi.

—Lyyli Latukka.

